

Příloha číslo 1. (část rozhovoru)

Richard

handicapovaný chlapec 18 let, tělesně postižený student, diagnostikovaná také vada řeči a dyslexie.

Jak se Ti líbí prostředí školy, respektive třídy?

Škola jako taková se mně líbí a třída taky. Líbí se mně, že jsme výborný kolektiv. A je to stoprocentně lepší než na základce. Když se zamyslím, tak bych na téhle třídě nic neměnil, protože celkově je to tady dobrý a všichni si pomáháme což na základce nebylo.

V čem si pomáháte?

Vždy se domluvíme, když máme třeba nějaký společný úkol a tak, je to fajn. Na základce to tak vůbec nebylo.

Ty jsi měl klasickou základní školu?

Jo.

Když by ses zamyslel při srovnání s tou základní školou, chybí Ti tu něco z ní ?

Ze základky bych si sem nic nevzal a tady je to super.

Přijde Ti tahle škola náročná na učení nebo náročnější na učení než základní škola?

Ne, horší byla základka. Učitelé na mne neměli vůbec čas. Tady je to pravej opak.

Myslíš si, že v této třídě je někdo nespokojený?

Myslím si, že v naší třídě není nikdo nespokojený, ani naštvaný. Myslím, že nemá důvod.

Jak Tě tvůj handicap ovlivňuje ve vztahu k této třídě?

Nic mne neomezuje, jen mám někdy problém něco vyjádřit, ale to souvisí s mým handicapem, ne se třídou. Nikdo se mě tady nesměje.

Myslíš, že je něco, co by Ti mohlo pomoci s tvým handicapem, aby Ti to ulehčilo studium?

Ne, to ani nevím, co by to bylo.

Takže se tu cítíš lépe než na té základní škole?

To rozhodně, hlavně spolužáci jsou tu super.

Setkal jsi se tedy tady s nějakým posměchem?

Ne, tady na té škole ne. Na základce to bylo na denním pořádku.

Můžeš to víc specifikovat?

Jo, bylo nás tam o dost víc než tady, což si myslím, že byl hlavní problém. Byl jsem pro ně snadnej cíl, do kterého se dá střílet. Než jsem něco řekl, už se mi smáli. Vlastně na mne spolužáci koukali jak na debila. A tady na té škole je to klidnější. Je to prostě o dost jiný než na té základce, tam to bylo fakt strašný.

V čem vidíš rozdíl?

Tím, že bylo hodně spolužáků, bylo tam i hodně partiček a tady si myslím, že jsme všichni parta, tím, že je nás míň. Tady prostě nikdo není hajzl, což na tý základce proti mně šli všichni. Bylo to prostě jiný.

Měla jsem ještě jednu otázku, která na to navazuje, jestli si se setkal někdy se šikanou nebo někdo z Tvého okolí? Takže jsi vlastně odpověděl, chceš se k tomu ještě vyjádřit blíž?

Tady na té škole rozhodně šikana není. Já o ní teda nevím. Na základce jsem spíš bojoval v nižších ročnících, tam mě i mlátili a smáli se mně, ale to asi není šikana.

To už šikana je, když ses tam necítil dobře.

Tak asi jo, bylo to skoro každý den a mně se nechtělo chodit do školy.

Máš ve třídě nějakou kamarádku nebo kamaráda, se kterými můžeš řešit problémy, které s ostatními neřešíš?

Ano, mám. Myslím, že je na něj spoleh. Když o tom přemýšlím, tak je tu vlastně ještě tak šest spolužáků, který beru jako super kamarády.

A těm by jsi se také svěřil?

To asi ne, šel bych za tím (.....).

Měl jsi někdy situaci, kdy jsi se fakt přesvědčil, že je na něj spolehnouti nebo na někoho jiného ve třídě?

To asi si nevzpomenou, ale kdyby něco bylo, tak bych to s ním probral.

A je nějaký spolužák, který Tě naopak zklamal?

Ne, nikdo takový není. Všichni jsou fajn a pracujeme jako team - to se mně líbí.

Líbí se Ti prostředí téhle školy?

Myslím si, že naše škola je na dobrém místě. Pro mne, protože dojíždím každý den do téhle školy tři hodiny, tak mi všechny spoje dobře navazují, takže je to v pohodě. Mám tu všechno. A tuhle školu bych nechal, kde je, sluší jí to tady (smích).....

Co Tě první ráno napadne, když víš, že musíš ráno do školy?

Musím tam jít, tak prostě jdu, no. Co se stane ve škole bude až pak, to předem neřeším (smích).

Přemýšlel jsi někdy, že bys šel za školu a v jaké situaci to bylo?

Tady ne, ale na základce jo. Většinou, když byla kolektivní akce, do které se mně nechtělo.

Většinou, když to bylo něco nadměru učení.

Vyřešilo se někdy Tvoje trápení s tím kolektivem na základní škole?

Ne, rodiče se snažili, ale ve škole jim řekli, že to chce nechat být, že se to usadí, ale to se nestalo. Takže jsem tu základu přežil a jsem rád, že jsem tady.

Když přijdeš někdy do této školy, máš předem strach z něčeho, aniž bys věděl proč?

To asi ne. Vlastně určitě ne.

Jaký předmět tě baví a proč?

Praktický hodiny jsou v pohodě. Pak mě baví (předmět X), tam je fajn i ta učitelka. Ty hodiny mne u ní baví. Pak asi (Z předmět) i když je těžký, tak tam je taky normální učitelka.

Vlastně ta X a Y mě bavily i při „distančce“. Nebaví mě ten ....., tomu se fakt už nikdy nechci věnovat, ...

Když bys měl zhodnotit distanční výuku, jaký to na Tebe a Tvůj handicap mělo vliv?

Asi žádný, ale už bych ji fakt nechtěl.

V čem pro Tebe ta distanční výuka není přínosem?

Nejsem se spolužáky a když jsme ve škole, tak mě to prostě baví víc. Tady jsem měl už problém se vůbec připojit k počítači, protože se mi už ani nechtělo poslouchat, co máme všechno za úkoly.

Mohl jsi se i v této době na něco zeptat, když jsi něčemu nerozuměl učitelů?

Jo, ale nedělal jsem to. Myslím, že všichni i učitelé byli rádi, když se přes ten křáp můžou vypnout. Na začátku to pořád vypadávalo. ....

Když něčemu nerozumíš a je normální výuka, pomohou Ti s výukou učitelé? Když máš nějaký problém, nebojíš se jich zeptat nebo požádat o pomoc?

Určitě se nebojím, ale záleží na tom, co je to za hodinu. Když se ale zamyslím, tak se nebojím a zeptám se, když něčemu nerozumím.

Myslíš si, že učení Ti jde přiměřeně dobře a pokud ano, od kdy se to zlepšilo?

Myslím si, že tak průměrně dobře a myslím si, že to mám lepší než na základce.

Proč myslíš, že tomu tak je?

Myslím si, že na té základce bylo víc učení než tady. I když je tu těžší učivo, tak je tu zase líp nastavený systém pro to učení. Myslím, že jedeme pomaleji než na té základce. A taky si myslím, že to známkování tam bylo ostřejší. Myslím, že když na základce bylo něco na čtyřku, tak tady je to na trojku. Učitelé na základce na nás taky neměli čas, což tady jo.

Takže se Ti zdá, že je to mírnější?

Jo, lehčí a mírnější.

Takže během studia na této škole k zhoršení známek u Tebe nedošlo?

Určitě ne.

Co se stane, když Ti nejde učební látka? Co se stane, když dostaneš špatnou známku? Můžeš se na někoho obrátit, kdo Ti s tím pomůže mimo těch učitelů, takže rodiče, spolužáci a tak? Snažím se to opravit sám, takže nikoho neprosím o pomoc. A u další látky je to třeba lepší, takže nekolabuju, když přijde nějaký masakr (smích).

Takže Tě to nijak netraumatizuje?

NE, jediný co mě traumatizuje je, když Sparta prohraje ve fotbale (smích)

A můžeš si to popřípadě známku u učitelů „opravit“?

Spíš počkám na tu další látku, ale můžu. Myslím, že se nikomu nestalo, že by je učitel nevyzkoušel, když o to poprosili.

Máš nějakého učitele, na kterého se můžeš spolehnout, když máš nějaké osobní problémy?

Svěřil by ses někomu z nich?

Ano, ale ještě jsem to nevyužil.

Máš nějakého oblíbeného učitele?

Mám jich víc, ale asi vede paní učitelka .....

A čím je tahle paní učitelka jiná než ostatní?

Neprudí a věnuje se nám a ještě nikdy nebyla naštvaná, i když jsem třeba nedodal úkol.

A když nedodáš úkol, jak to probíhá?

Usměje se a řekne, tak si dáme zkoušení? A ono i to zkoušení je u ní prima. S jejím úsměvem a neodolatelně velkýma modrýma očima zvládnou i kuli (smích).

Chtěl bys spíš být hodnocen známkami a nebo slovním ohodnocením?

Mám raději známky, je to přehlednější. Na základce jsem to ohodnocení měl a moc jsem se v tom nevyznal.

Považuješ známky na téhle škole spravedlivé nebo by se Ti více líbilo slovní ohodnocení?

Známky jsou OK.

Cítil jsi někdy, že tohle známkování bylo pro Tebe nespravedlivé nebo pro ostatní spolužáky a kvůli čemu to bylo, jaká byla příčina?

U (učitele....to občas není fér). Myslím, že jsme se s tím setkali všichni ve třídě.